نگاه اصلاح‌طلب

مصطفی درایتی مشاور امور روحانیت سیدمحمد خاتمی:

پیش از خاتمی هم پول دولت به حوزه می‌رفت اما شفاف نبود

مصطفی درایتی، مشاور امور روحانیت سیدمحمد خاتمی در دولت اصلاحات در گفت‌وگو با هم‌میهن به موضوعی که درباره دولتی شدن حوزه از دوران سیدمحمد خاتمی و دولت اصلاحات از سوی چهره‌هایی مانند آیت‌الله مصطفی محقق‌داماد مطرح شد و اخیراً هم چنین برداشتی از سخنان اخیر غلامحسین کرباسچی به میان آمد، پرداخت و از علت چنین اشتباهی گفت. متن گفت‌وگو در ادامه می‌آید:

موضوع دولتی حوزه علمیه با تعیین ردیف بودجه برای آن در دوران ریاست‌جمهوری سیدمحمدخاتمی از آن دست موضوعاتی است که چهره‌های مختلف از جمله مصطفی محقق‌داماد به آن پرداخته است و اخیراً چنین برداشتی از سخنان غلامحسین کرباسچی در گفت‌وگو با خبرآنلاین مطرح شده است. با توجه به اینکه شما در دوران اصلاحات مشاور امور روحانیت رئیس‌جمهوری بودید، این ادعا و گزاره را درست می‌دانید؟

من بعضی از اظهارنظرهایی که مطرح کردید را دیده‌ام و به نظرم این‌ها اطلاعات دقیقی درباره آنچه در آن زمان رخ داد نداشتند و بر همین اساس این سخنان مطرح شده است. قضیه از این قرار بود که پیش از دولت آقای خاتمی یک اعتباراتی برای پشتیبانی از مسائل درمانی طلاب و حوزه پرداخت می‌شد که اصلاً مدیریت مناسبی نداشت و حجم آن بالا بود و ایراداتی به آن وارد شد به دلیل اینکه درباره شکل مدیریت و اعمال آن اطلاعاتی در اختیار نبود و صرفاً اعتبار داده می‌شد. همین هم بعضاً شبهاتی را ایجاد کرد. در این شرایط دولت آقای خاتمی تصمیم گرفت به آن نظم دهد و آن را از یک جریان خاص و یک گروه خاص بگیرد و انضباط عملی به آن بدهد. بنابراین تحت عنوان مواردی همچون بیمه تامین اجتماعی که برای دانشجویان از سوی دولت در نظر گرفته می‌شود، برای آنها نیز برنامه‌ریزی شد. بر همین اساس آن هزینه عمده‌ای که در دولت آقای خاتمی مطرح شد، عملاً به تامین اجتماعی اختصاص پیدا کرد تا برای هزینه درمانی طلاب مورد استفاده قرار گیرد. پس آن اقدامی که در دولت خاتمی انجام شد، در مسیر نظم و انضباط و شفاف‌سازی مصارف و پرداخت‌ها بود اما آنچه پس از آن دولت با عناوین مختلف موجب پرداخت‌هایی برای حوزه انجام گرفت دیگر ربطی به دولت ایشان ندارد و مربوط به ادوار بعدی است. پس آنچه آن زمان و در دوران آقای خاتمی رخ داد تلاشی بود در راستای منضبط کردن و مشخص کردن آن اعتباراتی که برای موارد درمانی طلاب و اعضای حوزه‌ها در نظر گرفته می‌شد. این موارد هم در وزارت رفاه با نظم و نسق آنها انجام می‌گرفت و به عبارتی سهمیه کارفرما را آن هم با همان هزینه‌ای که از قبل واریز می‌شد(نحوه تخصیصش مشخص نبود و حتی شبهه هم به آن وارد شده بود) سروسامان دادند و شفاف کردند. به عبارتی با این کار مشخص می‌شد آن پولی که دولت می‌دهد به چه شکلی و در چه مسیری با چه قاعده‌ای هزینه می‌شود. بعد از دولت آقای خاتمی حجم آن اعتبارات بالا رفت و جاهای متعدد مربوط به تامین اعتبار ایجاد شد؛ مواردی که در دولت آقای خاتمی اصلاً وجود نداشت و باعث این شد که این مسائل انتقادی به میان آید. من هم نه آن زمان و نه حالا موافق این موارد نیستیم و مصلحت حوزه هم نمی‌دانم اما منتسب کردن این موارد به دوران آقای خاتمی اشتباه است. پیش از آن و در دوران آقای هاشمی نیز چنین کمک‌هایی وجود داشت؛ اما فقط شفاف و مشخص نبود و مواردی در حتی بودجه به انحای گوناگون به حوزه می‌رسید اما مسیر و نحوه هزینه‌کردش مشخص نبود. پس از دولت آقای خاتمی نیز تغییراتی اتفاق افتاد که مخالفش هستیم.

پس این مبالغ پیش از دولت آقای خاتمی هم برای حوزه در نظر گرفته می‌شد؟

قبل از این دولت هم مبالغ مختلفی به حوزه داده می‌شد که مشخص نبود چقدر است و نحوه هزینه‌کرد آن نیز مشخص نبود و طبیعتاً جلوی آن را نیز خیلی نمی‌شد گرفت. در دولت خاتمی تصمیم بر این شد که نظم و انضباط و شفاف‌سازی انجام گیرد که اگر دولت اعتباری به این نهادها می‌دهد میزان و نحوه هزینه‌کردش مشخص باشد. بعد از آن در دولت بعد برخی نهادهای دیگر هم اقدام به افزایش میزان دادن اعتبار کردند و رقم‌هایش هم افزایش پیدا کرد و شبهه دوستان به این ردیف‌ها باز می‌گردد. شاید وجود اطلاعات محدود موجب این برداشت‌ها شده است.

پس از انقلاب وجود داشته و دولت هم همراهی می‌کرده، به‌ویژه آنکه حوزه علمیه در آن زمان در ابعاد مختلف و حتی تصمیم‌گیری در حوزه سیاست‌های کلان نیز نقش‌آفرینی قدرتمندی داشت. پس در دولت‌ها بودند آنهایی که برای نزدیک شدن و جلب حمایت آنها ارقام مختلفی را به سمت این نهاد سرازیر می‌کردند و کسی درباره آن اطلاعی پیدا نمی‌کرد. بنابراین وارد کردن حوزه علمیه به ردیف بودجه باعث شفاف‌سازی و مقابله‌ای از این بذل و بخشش‌ها از سوی دولت به شمار می‌رفت و البته مهمتر از آن مردم بودند که هم آگاه و هم حساس به ارقام و اعتباراتی که به آن نهاد واردشده، می‌شدند یعنی همین شد که الان مردم و تحلیلگران منتقد اعداد و ارقام می‌شوند وگرنه اگر این سرازیر شدن همیشه پنهان باقی می‌ماند، کسی از این رویه باخبر و مطلع نمی‌شد که بخواهد واکنشی داشته باشد. در نهایت هم اگر این موضوع که الان باعث واکنش‌ها شده است، به درستی مورد بررسی قرار گیرد، تغییر و تحولاتی که منجر به در نظرگرفتن مبالغ بالا برای چنین موسساتی شده در بودجه‌ریزی دولت محمود احمدی‌نژاد اتفاق افتاد و آن افزودن‌ها موجب شد چنین نهادهایی هر سال با رشد عجیب بودجه مواجه شوند، در همین پرونده در کنار توضیحات غلامحسین کرباسچی و محمد مهاجری درباره نهادها و موسساتی که غیرمطابق با عملکردشان بودجه دریافت می‌کنند، با مصطفی درایتی، مشاور امور روحانیت دولت خاتمی درباره در ردیف بودجه آوردن حوزه علمیه گفت‌وگو کردیم تا شاید ابهام‌زدایی انجام گیرد.

و ضریب نفوذشان در جامعه چقدر است. حتی همین آمارها نشان می‌دهد که مرجعیت خبررسانی و اطلاع‌رسانی به سمت کانال‌ها و رسانه‌های بیگانه منتقل شده است.

اگر قرار باشد بودجه صداوسیما را واقعاً عملیاتی ببینند، نه‌تنها نباید به آن‌ها چیزی پرداخت شود، بلکه باید بخشی از بودجه را هم از آن‌ها پس گرفت. واقعاً صداوسیما یکی از مصادیق فاجعه است. بعد هم به پرسنل صداوسیما نگاه کنید؛ یک دگردیسی کامل در این سال‌ها رخ داده است. در گذشته صداوسیمای جمهوری اسلامی با چه تعداد نیروی انسانی اداره می‌شد و ضریب نفوذش در میان مردم چقدر بود؟ مردم فیلم‌ها، سریال‌ها و اخبار آن را دنبال می‌کردند. حالا کیفیت تولیدات را ببینید، تعداد پرسنل را ببینید و مقایسه کنید با بودجه‌ای که دریافت می‌کنند. اگر بخواهند به شکل عملیاتی نگاه کنند، باید بگویند: «ما این مقدار پول می‌دهیم، تو هم باید ضریب نفوذت در میان مردم به این میزان افزایش پیدا کند. آیا می‌توانی؟ اگر بله، بودجه را بگیر؛ اگر نه، چرا باید این حجم پول به تو تزریق شود؟»

وقتی می‌گویید یک بیابانی است و با وجود این همه بودجه کارایی ندارند، از مجموعه‌ای مثل صداوسیما چطور می‌توان انتظار تغییر داشت؟

بالاخره آقای رئیس‌جمهور شورای نظارت را در اختیار دارد. نماینده دولت باید آنجا حرف بزند، در مدیریت صداوسیما دخالت کند. این شورای نظارتِ سه قوه قرار است چه کار کند؟ غیر از اینکه خودش هم یک بودجه سربار و یک ساختمان و تعدادی پرسنل اضافه کند. اینها باید واقعا کار کنند. رئیس صداوسیما را باید هر شب به هیئت دولت بیاورند، بنشانند و یقه‌اش را بگیرند و بپرسند: شما چه می‌کنید؟ چرا اینقدر ضریب نفوذتان پایین است؟ چرا رسانه‌های بیگانه این‌طور توانسته‌اند بیننده جذب کنند؟ زمانی بعضی برنامه‌های صداوسیما آن‌قدر پرمخاطب بودند که ترافیک شهر فروکش می‌کرد و خیابان‌ها خلوت می‌شد چون مردم می‌خواستند پای آن برنامه تلویزیونی بنشینند. حالا چه؟ آیا صداوسیما امروز چنین ضریب نفوذی دارد؟

این ابزار در اختیار آقای رئیس‌جمهور هست و دستش هم از نظر اختیارات باز است، مخصوصاً در شرایط فعلی. باید مفهوم «وفاق» را طوری تفسیر کنند که به اعمال قدرت، اعمال حاکمیت و مدیریت اجرایی دولت لطمه نزند. وفاق به معنای آن نیست که دولت از اقتدار اجرایی خود دست بردارد. رئیس‌جمهور باید یقه هر وزارتخانه‌ای را بگیرد و بپرسد: تو این همه نیرو داری، این همه امکانات داری، پس چرا مردم این همه نارضایتی دارند؟ برای هر دستگاهی هم که پول اختصاص داده می‌شود، همین قاعده باید باشد، فرقی نمی‌کند.

بودجه عملیاتی در مورد نهادهای مذهبی را چطور می‌توان اجرا کرد؟

اشکالی ندارد به هر نهاد مذهبی یا علمی یا تبلیغاتی می‌خواهید پول بدهید، بدهید؛ اما این پرداخت باید واقعاً عملیاتی باشد. یعنی اگر به یک نهاد روحانیت، یک نهاد مذهبی، یک مسجد یا یک مؤسسه کمک می‌کنید، باید بپرسید خروجی آن چیست. قبلاً که ما به این نهادهای مذهبی بودجه‌ای نمی‌دادیم، بر اساس آمارهای خود وزارت ارشاد، تعداد نمازخوان‌ها، میزان اعتقاد مردم به احکام شرعی، میزان روزه‌داری یا میزان پایبندی جوانان به اخلاق دینی مشخص بود. حالا باید پرسید: از سال گذشته که این بودجه‌ها افزایش یافته، چه تعداد نمازخوان اضافه شده؟ چه تعداد فرد متدین بیشتر شده؟ آیا خروجی مشخصی وجود دارد یا نه؟ این همان بودجه عملیاتی است. اگر واقعاً می‌خواهند بودجه را عملیاتی کنند، باید حتی در کمک به این نهادها هم همین معیارها اعمال شود. مثلاً آمارها می‌گویند حدود ۱۰۰ تا ۲۵۰ هزار روحانی در کشور داریم. خب، اگر این میزان بودجه تخصیص داده می‌شود، تأثیر آن در جامعه چه بوده؟ جمعیت نمازجمعه در گذشته چقدر بوده و امروز چقدر است؟ آیا توانسته‌اند نمازجمعه‌هایی شبیه روزهای نخست انقلاب، با حضور پرشور و اثرگذاری شخصیت‌هایی مانند آیت‌الله طالقانی، آیت‌الله منتظری، مقام رهبری یا آقای هاشمی، دوباره ایجاد کنند؟

در گذشته چه مقدار بودجه به ستاد نمازجمعه داده می‌شد و حالا چه مقدار؟ آیا این افزایش بودجه، اثری متناسب در شهرستان‌ها و استان‌ها داشته است؟ امروز صدها نمازجمعه برگزار می‌شود، اما باید دید چه میزان از این‌ها واقعاً مردم را جذب کرده است. بنابراین اگر می‌خواهند بودجه را عملیاتی کنند، باید برای این بخش‌ها هم برنامه‌ای دقیق داشته باشند تا اثرگذاری واقعی در جامعه ایجاد شود؛ چه در جذب مردم به نماز و مراسم مذهبی، چه در سایر فعالیت‌ها. البته آن بخشی که توسط خود مردم و به‌طور مستقل اداره می‌شود، به خودشان مربوط است، اما آنجایی که دولت بودجه می‌دهد و می‌خواهد عملیاتی کند، باید همه چیز روشن و قابل ارزیابی باشد.

زمان خاتمی به‌خاطر رودربایستی و فضاسازی‌هایی که علیه دولت می‌شد - مثل اینکه دولت لیبرال است و برچسب‌های مشابه - این رویه شکل گرفت. در دولت‌های بعدی، به‌ویژه در دولت آقای احمدی‌نژاد، این موضوع شدت گرفت و «پول‌پاشی» عملاً به ابزاری برای اهداف سیاسی تبدیل شد

شرکت انتقال گاز ایران (سهامی خاص)

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای
تقاضای شماره: DP93-101180202 8-AS
تجدید مناقصه خرید سرورها و تجهیزات ذخیره سازی سامانه مانیتورینگ

نوبت اول

شرکت انتقال گاز ایران در نظر دارد تجدید مناقصه تامین اقلام تقاضا را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) برگزار نماید. تمامی مراحل برگزاری مناقصه (دریافت استعلام ارزیابی کیفی ارایه اسناد ارزیابی کیفی، دریافت باقی مانده اسناد مناقصه، ارایه پیشنهاد قیمت، بازگشایی پاکت ها) به صورت الکترونیکی و از طریق درگاه سامانه الکترونیکی دولت (ستاد) انجام خواهد گرفت.

۱- نام و نشانی مناقصه گزار: ستاد شرکت انتقال گاز ایران - تهران - میدان ونک - خیابان ملاصدرا - خیابان پردیس - پلاک ۳
۲- موضوع مناقصه: تجدید مناقصه خرید سرورها و تجهیزات ذخیره سازی سامانه مانیتورینگ
۳- محل تحویل کالا: انبار شرکت انتقال گاز ایران (منطقه ۳ عملیات انتقال گاز)
۴- مهلت زمانی دریافت کاربرگ های استعلام ارزیابی کیفی و فنی اسناد مناقصه: ساعت ۰۸:۰۰ روز چهارشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۲ تا ساعت ۱۶:۰۰ روز پنج شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۰، فقط از طریق سامانه ستاد خواهد بود.
۵- مهلت زمانی ارایه و بارگذاری کاربرگ های استعلام ارزیابی کیفی و فنی اسناد مناقصه: ساعت ۱۶:۰۰ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۲، فقط از طریق سامانه ستاد توسط مناقصه گران بارگذاری شود.
۶- شماره فراخوان مناقصه ثبت شده در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد): ۲۰۰۳۰۹۲۰۳۶۰۰۰۰۲۲
۷- نحوه ی دریافت اسناد کاربرگ های استعلام ارزیابی کیفی: از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس: www.setadiran.ir
۸- نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: مطابق مصوبه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ تاریخ ۱۳۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران و اصلاحیه بعدی آن خواهد بود.
۸-۱- مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار میزان ۸،۳۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال و متناسب با انواع تضمین‌های اعلام شده در آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ تاریخ ۱۳۹۴/۰۹/۲۲ (شرکت‌های ایرانی در مقابل تضمین فرآیند ارجاع کار و تضامین انعقاد قرارداد ارزی - ریالی و ضمانت نامه پیش پرداخت مجاز هستند به جای ضمانت نامه‌های ارزی، ضمانت نامه ریالی بانکی معتبر بر اساس نرخ تسعیر (سامانه نظارت ارز) نیما در زمان تسلیم ارایه نمایند. در هر دوره دوازده ماهه که نرخ تسعیر ارز ده درصد افزایش داشته باشد می‌باید مبلغ ضمانت نامه بروز شده و کسری آن تحویل شرکت (کارفرما) شود.)
۹- اطلاعات تماس مناقصه گزار: مناقصه گران برای دریافت اطلاعات بیشتر یا داشتن هرگونه ابهام درخصوص اسناد مناقصه می‌باید درخواست خود را به صورت مکتوب به نمابر شماره ۸۱۳۱۴۱۷۷-۰۲۱ ارسال نمایند.
تبصره: اسناد ارزیابی کیفی و فنی، اسناد مناقصه و ارایه پیشنهاد قیمت به صورت فشرده در بستر سامانه تدارکات الکترونیکی بارگذاری شده که مناقصه گر مجاز به دریافت آن خواهد بود. بنابراین مسئولیت اطلاع از روند بارگذاری مناقصه و کنترل‌های لازم بر عهده مناقصه گران می‌باشد.
۱۰- گشایش پیشنهادها: پاکات پیشنهاد قیمت، ساعت ۰۹:۰۰ روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۳ به نشانی ستاد شرکت انتقال گاز ایران - تهران - میدان ونک - خیابان ملاصدرا - خیابان پردیس - پلاک ۳
۱۱- سایر شرایط متقاضیان شرکت در مناقصه:
۱۱-۱- توانایی تهیه وتسلیم ضمانت نامه انجام تعهدات به میزان ۱۰٪ کل مبلغ پیشنهادی (درصورت برنده شدن)، متناسب با انواع تضمین‌های اعلام شده در آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ تاریخ ۱۳۹۴/۰۹/۲۲
۱۱-۲- **مبلغ برآورد کارفرما:** ۱۶۶،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال می‌باشد.
۱۲- اطلاعات کلی مناقصه در پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات کشور با کد فراخوان ۲۰۰۳۰۹۲۰۳۶۰۰۰۰۲۲ و سایت shana.ir موجود می‌باشد.
۱۳- پاکات پیشنهاد نرخ مناقصه گرانی بازگشایی خواهد شد که براساس آیین‌نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات تایید صلاحیت شده باشند.

روابط عمومی شرکت انتقال گاز ایران
WWW.NIGTC.IR WWW.SHANA.IR
شناسه آگهی: ۱۹۹۳۳۷۶

چهره‌ها

آمریکایی‌ها پای میز مذاکره نمی‌آیند

علی لاریجانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی در حساب کاربری خود در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «راه مذاکره با آمریکا بسته نیست. آمریکایی‌ها فقط حرف از مذاکره می‌زنند و پای میز مذاکره نمی‌آیند و به غلط می‌گویند جمهوری اسلامی مذاکره نمی‌کند! در حالی که ما به دنبال مذاکره‌ی عاقلانه هستیم.» وی در ادامه نوشت: «آنان با طرح مسائلی که خود می‌دانند امکان تحقق آن وجود ندارد مثل محدودیت‌های موشکی مدلی را مطرح می‌کنند که عملاً مسیر مذاکره را منتفی کند.»

نفوذی‌ها در هیئت مورد قبول نظام قرار می‌گیرند

محمدعلی ابطحی، فعال سیاسی اصلاح‌طلب در نامه‌ای خطاب به وزیر اطلاعات نوشت: «نفوذی‌ها برای اینکه بتوانند نفوذ کنند، در قالب و هیئت مورد قبول نظام قرار می‌گیرند، همچنان که بارها با آنان برخورد کرده‌اید. در نهادهای اطلاعاتی، متأسفانه سال‌هاست به‌صورت جدی بر مجموعه‌های داخلی که اختلاف‌نظر سیاسی دارند، خیمه زده‌اند.» وی در بخش دیگری از این نامه درباره زندانیان سیاسی نوشت: «شما و همکارانتان بهتر می‌دانید جمع‌آوری اطلاعات برای تحقق امنیت است. باید با آن‌ها که با اطلاعات کوچک و بزرگ، امنیت را هدف می‌گیرند، برخورد شود. فعالان سیاسی و ناقدان دلخور نباید در زندان بمانند. هرچه تلاش کنید حجم زندانیان سیاسی و امنیتی را کم کنید، نمره موفقیت‌تان بالاتر می‌رود.» ابطحی در بخش دیگری از این نامه نوشت: «ریشه همه بی‌اعتمادی‌های مردمی، فساد اقتصادی مسئولان است. همه دستگاه‌ها و به‌خصوص اطلاعاتی‌ها باید این مبارزه را به‌نحوی مستمر انجام دهند که کسی به فساد فکر نکند.»

ادامه از صفحه ۴

یک بخشی از این نهادها، نهادهای دینی و مذهبی هستند. در صورت حذف بودجه اینها، حرف و حدیثی درست نمی‌شود که مثلاً مسعود پزشکیان جلوی مسائل دینی و مذهبی ایستاده است؟

من بحثم نهادهای مذهبی و غیرمذهبی نیست. نهادهای مذهبی خودشان باید پیش‌قدم شوند که یک کار منکر انجام نشود. آن کار منکر ریخت و پاش و اصراف است. هر کدام از آنها که لازم است وجود داشته باشند، ادامه دهند. هر کدام از آنها که لازم است حضور داشته باشند اما تشکیلات‌شان کوچک شود، این کار را انجام دهند. بخشی از آنها شاید اصلاً لازم نباشد بودجه حکومتی داشته باشند. آنها می‌توانند بودجه‌های مردمی داشته باشند و می‌توانند از راه‌های دیگر بودجه داشته باشند. کمااینکه قبلاً هم اینطور بوده است. سازمان‌های مذهبی از نظر من کمترین مشکل را دارند، جاهای دیگر وجود دارد که بودجه‌های دولت را بیشتر می‌خورند. اگر از خود دولت شروع کنند، وقتی به آن نهادها برسند، مقاومت کمتر خواهد شد.

درباره صداوسیما وضعیت چطور می‌تواند باشد. با بودجه‌ای که صداوسیما می‌گیرد، خروجی حاصل‌شده مطابقت ندارد...

اگر مدیریت صداوسیما یک مدیریت قابلی باشد، حتی یک ریال هم از دولت بودجه نخواهد خواست. اینکه شما می‌آیید از حاکمیت به آنها بودجه می‌دهید، آنها را تنبل و تن‌پرور بار می‌آورید. اگر صداوسیما بتواند خودکفا باشد، هم استقلالش حفظ می‌شود اما مجبور به رقابت با سایر رسانه‌های دنیا می‌شود و کیفیت را بالا می‌برد. البته مدیریت صداوسیما به لحاظ قانون اساسی اقتضائات و ویژگی‌هایی دارد اما به نظرم، باید این مدیریت را چابک کرد. برای چابک کردن مدیریت، می‌توان به نظرم سالی ده درصد بودجه سازمان را کم کرد و آنها را موظف کرد که به سمت صفر کردن بودجه دریافتی بروند.